

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Στό ένεννάντα τέσσερα και χίλια όκτακόσα
νάνα καλό ό Λόρδος μας να φάμε κι άλλα τόσα

Ένδέκατος ό χρόνος είναι
κι έδρα μας πάλιν αι Άθίναι.

Τών δρων μας μεταβολή, — ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματτα και συνδρομακι — άπ' εύθείας προς έμι.
Συνδρομή για κάθε χρόνο — όκτώ φράγκα είναι μόνο.
Για τα ξίνα όμως μέρη — δέκα φράγκα και 'στό χέρι.

Είς γνώσιν φέρομεν παντός εύμοσος τυσεπη
ότι πωλούμεν σώματα «Ρωμίου» άνελλιπη
προς δύο είκοσάφραγκα, κι όπως άπ' έξω θέλει
δίν θα πληρώνη δι' αυτά Ταχυδρομείαν τέλη.

Τετάρτη κι' είκοστή του Δεκεμβρίου,
τήν γέννησιν ύμνούμεν του Κυρίου.

Πούτος τετρακόσα κι' ένεννάντα ένα,
πάλι τα νυκτερία τα συνειδημένα.

Χριστούγεννα τρελλά, όσοι καθείς γελλά.

Καλήν έσπέρην, άρχοντες, χαρά 'στό ροζικό σας...
τους έθλους του Σωτήρα μας θα πώ 'στ' άρχοντικό σας.
Πάλι την έχει σήμερα και χαίρ' ή στρουγγα όλη
κι' έγινε κι' ή καρπούλα μας Άπριλη περιόβη.

'Άλλ' όμως θείς χαρίτι δέν 'μάτωσε ρουθούν
κι' ήσυχασε τα πνεύματα νομοταγής είρήνη,
του Βασιλάκη 'ράγιος μονάχα τό κουδούν
κι' αυτός άπαρηγόρητος σάν την Ραχλή θρήνη.

Έκ της 'Ηλείας έρχονται άναφοραίς για όδρα
γραμμέναις με πολύ καύμο και με μεγάλη φόρα,
κι' όρθά κορτά μας γράφαινε πως φόρους δέν πληρώνουν
γιατι μεις 'στά Χριστούγεννα τής πείνας κακαρόνουν.

'Όρξαιν όψιν έλαβε πολεμικού πεδίου
τό περασμένο Σάββατο ή ράτην του Σταδίου,
πλήθος χορτάτων έψαλαν τό δόξα έν ύψιστοις
και τούτο άξιον έστιν ή των μπεμπέδων πίστις.

Γι' άναφοραίς σάν άκουσε ό Βασιλεύς 'Ελλήνων
ίστάθη κάπως σκεπτικός την κεραλήν του κλίνας,
ότι πολλά 'φρόβηθηκε διά την Βασιλείαν
μή χάση την άγάπην της 'στην νηστικήν 'Ηλείαν.

Μαγκούρας έστωκόθησαν, κάθε θεριό μαλλόνει,
κι' ένας τόν άλλων φτύνοντας τόν καταφακικόνοι,
κι' άρχίζει μεν ν τ ε λ ι κ α τ ε ς 'στό δόλοιο Παρλαμέντο,
που σάν σι λίνε γάϊοχαρο τό πίνεινε κοπλιμέντο.

Κράζει τόν Λόρδο κι' έρωτά για τό Μωρφα την πείνα
κι' αυτός του λέγει: «πρόσταξε να σφάξουν καμμά χήνα
και μ' όλους τους Συμβούλους σου ξεράντων και πίνε
και τους 'Ηλείους μην άκούς... χωρατατζήδες είναι.»
Κι' ό Βασιλεύς σάν άκουσε πως πείνα δέν τους πίνγει
εις τό Τατόι μεν και θεό έπηρε για κούνη.

'Α πό ρ τ ά πό ρ τ έφώναζαν από τα θεωρεία
κι' έγαυγίζαν μαντρόσκυλα κι' έμυόγγριζαν θηρία,
και μες 'στό τόσο βογγητό και 'στού καυγά τους κύπυος
φούγιε τρεχάτος ό Παχύς σάν 'Αχιλλεύς άκύπυος.

Κυριακή 'Ξήμερουν... παντού ζωη και όρασις
κι' έλεγαν όδο πως θα γενούν σοραίς συνεδριάσεις,
ή μεν να γίνη τό πρωι κι' ή δεύτερη τό βράδυ,
μα κι' ό Μπλητοσκας; τούστρημε με τον Διμητριάση,
κι' από της όδο δέν 'μπορεί να γίνη μήτε μια
και κουντρούβαλας δυνατής έφάνησαν σημεία.

Και τών ρητόρων άπρίζαν κι' έφρίνιζαν τα πλήθη
κι' ό κυρ Σωτήρας άφροσε καθιστάν 'στην βελθίδα,
κι' ό Καραπάνος ό μακρος σπουδαίος έρεβήθη
και πίντε πίντε τα σκαμνιά των Βουλευτών έπηόδα.

Κι' ὁ καφερός Προθυπουργός σάν τῶδε ἴλιγο σκούρα κρτίβαιε τὴν μύτη του καὶ τοῦλλε σάν σκοτούρα, καὶ ἔπει : ἐδάλλιρα Θεσσαλοὶ, μὴ στρίψετε τὰ νῶτα, καὶ ἴγω τὰ Διαπύλια θὰ συζήτησω πρῶτα. »

Καὶ τσοκολάταις τοῦ Λουμπιῆ ἴστους κκακωμένους δίνει, μὰ τοὺς προσφέρει καὶ χαρτὰ γιωματά κακαμίλαις, καὶ εἶδος μὴ τούτα τὰ κοκὰ ξεθωμάσων ἐκαινοὶ καὶ ἔτσι ἐκκακωβάθηκων κκαμπόσαις κκαπαρόλαις.

Μαγκουραίς δὲν σκακνόνται, μὴδὲ γαλιζικὸν στόκοι, ξαναγυροῦν οἱ Θεσσαλοὶ καὶ εὐρίσκουν τὸν Σωτήρα, ἔβαστα ἴστὰς ἀγκάλας τὸν τὸν κόντε Θεοτόκη, ἴσου τὸ κοντιλίκι του μογοβολᾶ μὴ μύρα.

Γονατιστοὶ τὸν προσκονοῦν καὶ τὸν κκαλημιρζικὸν, ἴμπρος καὶ ἴπισυ τὸν κκνυτοὶ καὶ τὸν κκαταμιρζικὸν, τρῆμ ἢ ῶνην ἴστα γαίλη των καὶ τὴν μιλιχῶ των χᾶνουν καὶ ὄλοι μὴ δάκρυα τοῦ λὲν πᾶς δὲν τὸ ξανακάνουν.

Ὁ Λόρδος ὑπερήφανος τὴν στρουγγα του μετρεῖ, τὴν ἔρσικι περισσώτερη καὶ γίνεταί θυσία, καὶ θβάνουν τρεῖς ἀναφοραίς ἀπὸ τὰ Φιλιππρά καὶ θβάνουν ἄλλαις τέσσερις ἀπ' τὴν Κυπριασίαι.

Ἄναφοραίς ἀναφορῶν καθίνας μὰς διαβάζει καὶ ὁ Λόρδος εἰς τ' Ἄνάκτορα μὴ τούταις μπεινογαίνει, καὶ ὁς του τῆς ἀναφοραὶς τὸν νησιτικῶν στίβαζει καὶ ἄπάνω ἴστον ἀνήρορο τῆς ὁδῆς ἀνεβαίνει.

Χριστούγεννα, Χριστούγεννα... πανηγυρὶ ἢ ψῶρα, νυκτερὰ μῆσα ἴστη Βουλῆ κκαθημερὶ καὶ σγῆλη, καὶ ἢ θὰ τὸν πάρω, τοὺς μιλει, μὴ τὸ σπαθὶ μου τῶρα ἢ τοῦ Χριστοῦ τὴν γίννησιν ἀς λλομηήσουν ὄλοι.

Θὰ ρέψετε ἴστα πῶδις σας καὶ μὴ μὸυ τσομπουναίτε, γὰρ σας ἔριτος ὁ Χριστὸς μὲς ἴστη Βουλῆ γεννᾶται, καὶ λῶσως καὶ τοὺς μαρτυρας τῶν ἄλλων φατριῶν, ἴδω θὰ κᾶνη τῆς γιορταὶς ὁ κκαθε Γκαρβαζιρίτης, ἢ σμύρνα δὲ καὶ ὁ λῖθανος τῶν μάγων τῶν τριῶν γὰρ τὰ ρουθῶνια θὰ κκαη τῆς ἰδικῆς μου μύτης.

Γὰρ σας τὸ Βουλευτήριον ἢ Βηθλεὴμ θὰ γίνη, ὁ λέρυγγας σας ὁ ξερὸς θὰ ξεροκαταπίνη, μὴδὲ ἢ ἀγάλλεται κκανεὶς, μὴδὲ θὰ χαιρῆ ἢ κκατίς, γιὰτι μ' ἴπαρκακάσατε μὴ τὰς ἴπερωτήσαις, καὶ μὴ τὰ Διαπύλια καὶ τὰ Σταφαιρικά νυκτερὰ μῆσα ἴστη Βουλῆ θὰ γίνουν τραγικά.

Ἔτσι ἴστη στρουγγα ἢ μίλλιος ὁ Λόρδος θηρωῖται σάν Βασιλεὺς Ἡρώδης, καὶ ὄλοι τὸν ἴπροσκύνουν μὴ τὸν Μακρῆ τὸν Πίτη καὶ ἄπ' τὰ νυκτερὰ ῶνάνακ κκανεὶς πᾶς δὲν θὰ λείπη.

Μὴ βλέπων δὲ καὶ ὁ Βασιλεὺς ἴστον κκνηγιστὸ τῆς φούρικας εἰς τῆς Ἡλείας κκαρῶναται ἀναφοραὶς κκαίνουρικαις, καὶ τὸ Τατόν πρῶταξὶ πούλι μὴ μὴν ἄφροσιν πῶρη ἢ μεγαλαίς κκαγονταίς ἴστα ὄνερτα τὰ φουρῶσων.

Κι' ὄσαις μπεικατάεις εὐρουνὸς ὄσους χρόνῶν καὶ κκατω μ' αὐταίς τραπιζὶ νὰ στρωθῆ ἴσ' Ἄνάκτορα βαρβάτο, γιὰτι καὶ πάλιν ἔκανε ὁ Λόρδος ἀπαρτία καὶ ὁ τόπος ξαναγλύτωσε ἀπὸ τὴν αὐτία.

Ἰδου πῶς σας ἴψαλαμ μὴ τοῦ στραβοῦ τὴν λύρα τὰ ρεταῖα Χριστούγεννα, τοὺς ἄλλους τοῦ Σωτήρα, καὶ αἰς κκαλονυκτικῆς, πῶσιτε, κκαμψήτε, μῆς ὄρας ἴσπο πάρετε καὶ ἄμῖσους σκακωψήτε.

Καὶ ἴστη Βουλῆν ππαγίνατε τῶν νέων Κορυβάντων νὰ ἴσπτε σάν κκατυθῶσουν μεσάνυκτα καὶ κκατὶ πᾶς κκατανοῦν οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ Βουλευταὶ πρὸ πάντων καὶ πᾶς θολῶνει καὶ σφαλερὸν πολλῶν ἀγρῶσων ματί.

Καὶ σάν ἀκούσιτε κκαλὰ τὸν κκαθε λιμαρόρο σάν τὴν κκαμψήν κκαραλὴ νὰ λῆθ ἴσους ῶρο, γυρῖσιτε τὸ σπῆτι σας σάν νὰ σας ἴβλαν νέφτι καὶ ἄν μῆσα ἴσ' ἄλλα ἔχτετε γὰρ λῶσο καὶ κκαθρίφτη, κκατῆξτε τὰ μούτρα σας νὰ παρηγορηθῆτε καὶ βγάλετε τὰ ρούχα σας καὶ ξανακκαμψήτε.

Χρόνους πολλοὺς νὰ χαιρῆσιτε σάν τῶρα πεινασμίνοι καὶ ὁ Βασιλεὺς μὰς βοηθῶς καὶ σκίτη σας νὰ μῆνη.

Κι' ἔνα Συλλαλητήριον σπουδαῖον καὶ σωτήριον.

(Εἶπε συλλαλητήριον καὶ ὁ Φασουλῆς νὰ κᾶνη καὶ ἴμαξῆς τὸν Περικλῆ τὸν κκαρτεμῆ μῆσαν, ἴκαίνοι δὲ προστίριξε ἴστην πρῶσκαλσιν ἴνῶθος, καὶ ὁ Φασουλῆς νομζικῶνας πᾶς ὄμιλεῖ οἱ πλῆθος, τῶταῦτα προσερώνητος ρητορικῶς καὶ ἴνῶτως καὶ γᾶσκακωτας τὸν ἄκουγι ὁ Περικλῆτος μόνος).

Φ. — Σας ἴκαλσα σπουδαίως, προσφιλεῖς συμπατριῶται, πῶς μὸυ λίτε πᾶς δὲν τρῶτε.

Γὰρ τὴν τῶσπον προθυμίαν ὄλοφύλους σας σσγαίρω καὶ τῆς ῶσπῆσιτας σας κκατῆξτε ἴσ' ἴστη χαρὰς, καὶ ἴμπροστὰ ἴστον Βασιλεῖα εἰσβάσῶσως ἀναρῖρω πᾶς δὲν πρῆτει νὰ πρῶσιχη οἱ πολλῶν ἀναφορὰς.

Προσφιλεῖς συμπατριῶται, μὴν ἀκούτε τοὺς Ἡλείους, πῶς μὰς κᾶνουν ἴστην Εὐρώπη μὴ τῆς κκαλάσις των γαίλοισ, καὶ ἄν ἢ κκαυτασῶσως Ἡλεία γὰρ τὴν φτώχεια τσομπουναί μὴν πιστεύετε κκαθῶλο εἰς τᾶλῶθαι πᾶς πᾶνθ, καὶ ἄν ρωαῶσων νῦκτα μῆρα πᾶς μωρλοῦξῆς ὁ τόπος εἶναι κκαπῆρτι τῶσφουθη καὶ τοῦ λίγιαν ἔνακ τρῶπος.

Τῶν γρινιάρῶν τὰ λόγια τὰ νομζικῶ κκαλοκῶθιζ καὶ τὸ ἴπραμ σσνῆθαι, μ' ἄλλους λόγους ὄλοκῶντι γὰρ νὰ πᾶς κκαυτασῶσως θεσφαρῶς κκαρμῶνους εἶναι μῆσα ἴσ' ἄουτα τῆς γῆς, καὶ ἴσ' ὄσος θὰ μᾶς τὸν βγάλη κκαπόρη σσμπῆταις τυχαίς ὄσως ργαίνων κκαθε τῶσο τὰ κκαμψήαι κκαράξαι.